

ชื่อพื้นเมือง	มะพลับ
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Diospyros malabarica</i> (Desr.) Kostel. var. <i>malabarica</i>
ชื่อวงศ์	EBENACEAE
ชื่ออื่น	ตะโกสวน พลับ มะพลับใหญ่
ลักษณะทั่วไป	<p>ไม้ต้น ขนาดกลาง สูง 8-15 เมตร ลำต้นเปลาตรง เปลือกสีเทาปนดำเรียบหรือแตกเป็นร่องเล็กๆ ตามยาว เปลือกในสีน้ำตาลปนแดงอ่อน เรือนยอดรูปทรงกลมทึบ</p> <p>ใบ ใบเดี่ยวเรียงสลับ รูปขอบขนาน กว้าง 2.5-8 เซนติเมตร ยาว 10-30 เซนติเมตร ปลายแหลม หู โคนใบมน ปลายใบแหลมหู ๆ หรือมน</p> <p>ดอก ดอกเล็ก สีขาวหรือเหลืองอ่อน ดอกแยกเพศ ดอกเพศผู้ออกเป็นช่อสั้นๆ ตามง่ามใบ ดอกเพศเมียออกเป็นดอกเดี่ยวๆ</p> <p>ผล ผลค่อนข้างกลม เส้นผ่านศูนย์กลาง 2.5-5 เซนติเมตร ผลแก่ค่อนข้างเล็ก แรกๆ มีขนยาวคลุมเมล็ด ถ้าตัดตามขวางจะเห็นว่าระหว่างเปลือกนอกกับเนื้อขาวๆ ข้างในนั้นไม่เรียบ ก้านผลยาว 2-10 มิลลิเมตร</p>
การขยายพันธุ์	โดยใช้เมล็ด
การกระจายพันธุ์	เป็นพันธุ์ไม้ป่าดงดิบ ชอบขึ้นบริเวณแหล่งน้ำทั่ว ๆ ไป ที่สูงจากระดับน้ำทะเล 50-400 เมตร ระยะเวลาออกดอกเดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคม เป็นผลเดือนพฤษภาคม - ธันวาคม
ประโยชน์	เนื้อไม้ใช้ทำเครื่องมือทางการเกษตร เครื่องกลึงและแกะสลัก เปลือกให้น้ำฝาดสำหรับฟอกหนัง ผลดิบให้สีน้ำตาลใช้ย้อมผ้า แหและอวน ผลแก่รับประทานได้ เปลือกต้มรับประทาน แก้บิด แก้ท้องร่วง เป็นยาสมานแผลและห้ามเลือด

